

8/4/1918

ΑΙΘΟΥΣΑ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 8 Ἀπριλίον 1918—᾽Ωρα 6 ᾽, μ.μ. ἀκριβῶς

ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΕΡΓΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΙΑΛΙΟΥ

Τῇ εὐγενεῖ συμπράξει τῆς Κυρίας

ΛΙΑΛΙΟΥ

(᾽σμη)

Δοθησομένη ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τοῦ ᾽Ωδείου κ. κ.

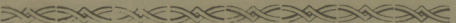
Γ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ-ΛΥΚΟΥΔΗ
Ρ. ΓΑΪΔΕΜΒΕΡΓΕΡ
Θ. ΠΙΝΔΙΟΥ

ΤΙΜΗ ΕΙΣΟΔΟΥ Δρ. 6. —

Διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν ᾽Ωδείων Δρ. 2.50

᾽Ο φόρος τοῦ δημοσίου εἰς βάρος τῶν θεατῶν.

Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Καζάζη, εἰς τὸ Βιβλιο-
πωλεῖον Ἐλευθεροδάκη καὶ εἰς τὸ ᾽Ωδεῖον.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

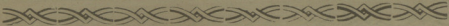
1. Ἐκ τοῦ *Frio* εἰς *Fa majeure*
Andantè, ζcherzo
Ἰπὸ τῶν κ. κ.
ΛΥΚΟΥΔΗ, ΓΑΤΔΕΜΒΕΡΓΕΡ, ΠΙΝΔΙΟΥ

2. α') *Tà κοράλλια*
β') *Ἐξομολόγησις*
γ') *Ντέρου*
Ἰπὸ τῆς Κυρίας ΔΙΑΔΙΟΥ

3. α') *Romance*
β') *Berceuse*
γ') *Serenade*
Ἰπὸ τοῦ κ. ΛΥΚΟΥΔΗ

4. *Ave Maria*
Δι' ᾄσμα, βιολίον βιολιντσέλο καὶ πιάνο.
Ἰπὸ τῆς Κυρίας ΔΙΑΔΙΟΥ
καὶ τῶν κ. κ.
ΛΥΚΟΥΔΗ, ΓΑΤΔΕΜΒΕΡΓΕΡ & ΠΙΝΔΙΟΥ

ΤΑ ΚΟΡΑΛΛΙΑ

Ἰωάν. Πολέμη.

Θάλασσα, τὰ κοράλλια σου, ποῦ τὰ ζηλεύουν ἄλλοι,
δὲν τὰ λογάρισα ποτὲ καὶ μῆτε τὰ ποθῶ.

Ἐχ' ἢ στεριά ἓνα δίκλωνο καὶ ζωντανὸ κοράλλι
ποῦ μῆτε τ' ὄνειρεύτηκες στὸ μαῦρο σου βυθῶ.

Ἐχ' ἢ στεριά ἓνα δίκλωνο καὶ ζωντανὸ κοράλλι
ποῦ τὰ δικά σου ὄλα μαζὺ δεμένα σὲ ὄρμαθῶ,
θὰ ξεθωριάσουν ἄχαρα μπρὸς τὰ θεομά του κάλλη
καὶ τροπιασμένα θὰ κρηφτοῦν στὸ μαῦρο σου βυθῶ.

Χίλιες φορὲς τὸ φίλησα καὶ τὸ φίλῶ καὶ πάλι
καὶ λαχταρῶ μερόνικτα καὶ κραῖω ὅπου σταθῶ :
Θάλασσα τὰ κοράλλια σου, ποῦ τὰ ζηλεύουν ἄλλοι,
δὲν τὰ λογάρισα ποτὲ καὶ μῆτε τὰ ποθῶ.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙ

Ἰωάν. Πολέμη.

— Παπᾶ, μιὰ κόρη ἀγάπησα
καὶ μ' ἀγαποῦσε σὰν τρελλή
μιὰ μέρα τὴν ἀγκάλιασα,
πῆρα τὸ προτὸ τῆς φιλή,
Παπᾶ, τί σὺλλογάσαι ;

— Ἄν τὴν ἀγάπησες πολὺ,
συχωρεμένος γάσαι.

— Μιὰ μέρα ἐκείνη ἐροίχτηκε
στὴν ἀγκαλιὰ μου τροπαλιῆ
κι' ἀμάσθησα κι' ἀμάσθησε,
ὄχι μονάχα μὲ φιλή.

Παπᾶ, τί σὺλλογάσαι ;

— Ἄν τὴν ἀγάπησες πολὺ,
συχωρεμένος γάσαι.

— Μιὰ μέρα τὴν πατάθησα
τὴν ὁμορφὴν ἀμαστωλή
καὶ δὲν τῆς ξαναλήθησα
μῆτι' ἀγκαλιὰ μῆτε φιλή.
Παπᾶ, τί σὺλλογάσαι ;

— Δὲν τὴν ἀγάπησες πολὺ,
καταραμένος γάσαι.

ΝΤΕΡΤΙ

'Απ' τὰ τραγούδια τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ

Ν. Γ. Πολίτου.

Τι μὲ τηρῆς ὄπου γελῶ καὶ λὲς δὲν ἔχω ντέρτι ;
τὸ ντέρτι τόχω 'ο τὴν καρδιά, 'ο τὰ χεῖλη τὸ μαράζι.
Δὲν ἔχω τίνος γὰ τὸ εἰπῶ τὸ ντέρτι μου ὁ καυμένος.
Νὰ οἶς τὸ εἰπῶ, ψηλὰ βουρά, φοβοῦμαι μὴ χάσετε,
γὰ οἶς τὸ εἰπῶ, ψηλὰ κλαριά, τὸ Μάη δὲν θ' ἀνθῆσι
γὰ οἶς τὸ εἰπῶ, βρουσούλαις μου, φοβοῦμαι μὴ στεγφῆρι,
γὰ τῆς τὸ εἰπῶ, τῆς μάννας μου, κείνη εἶναι ἀποθαμῆνη,
γὰ οἶς τὸ εἰπῶ, ἀδελφοῦλα μου, εἶσιτε μακριά 'ο τὰ ξένα.
Βαρέθηκα τοῦτ' τῆ ζωῆ, δὲ θέλω πλιὰ γὰ ζῆσω.
Θὰ πάω δίπλα τὰ βουρά, γ' ἀδικοθανάτησω.....
Καὶ μὲ τὰ τόσα βάσανα πάλ' ἡ ζωῆ γλυκειά εἶναι,
κι' ὄποιος τὸ θάνατο ζητεῖ πρέπει τρολλὸς γὰ εἶναι.

ΑΥΕ ΜΑΡΙΑ

Pagliara

*O santa madre, viva, luminosa
scende la luce tua sovra il-creato,
Nel nostro cuor tu leggi, alma pietosa
ogn' occulto desir.
A chi t'offende o madre, hai perdonato :
e chi si prostra a te non abbandoni,
Io mi prostro Ah ! ho peccato !
Dolce soave, or la tua voce suoni
mi confondì nell' ansia e nel martir.
Il rimorso, m'annienta, m'arovela
il pensiero sconvolto e tenebroso.
Tu dal mio cuor l'imagin sua cancela
o madre del signor.
Mi guasta il mondo collo sguardo iroso,
pur son forte se tu non m'abbandoni.
Dammi pace e riposo.
Poi docle arcana la tua voce suoni
e discenda serena nel mio cuor.*